

660. Tenéked, Uram, hálát adok

Vad Péter Zsigmond

1. Te - né - ked, U - ram, há - lát a - dok
Hoz - zám va - ló jó - vol - to - dért,
És tel - jes szí - vem - ből vi - ga - dok
Rám á - rasz - tott jó ked - ve - dért,

3
Mert ím, meg - hall - gat - tál,
En - gem ki - ra - gad - tál
Nya - va - lyá - ím - ből,

6
Szív - bé - li vi - du - lást,
Ad - tál sza - ba - du - lást
Sok bá - na - tím - ből.

2. Atyai gondviselésedet Sok ezerszer megpróbáltam,
Reám kinyújtott kezeidet, Én jó Istenem, megláttam;
Tégedet dicsérlek Azért, míg itt élek E gyarló testben;
Szájamnak szózatja Eged általhatja: Hiszek Igédben.

3. Ma kezeidbe ajánlottam, Amit csak adtál énnékem;
Felköltömkor is azt mondtam: Magad bírj engem, Istenem!
Hogy a bűnnek rabja, Ne legyek szolgája; Adj estét érnem!
Ki uralkodol, s élsz, És senkitől nem félsz: Ne hagyj elvesznem!